

רע"פ 877/24 - ר.מ. נעימה סחר בע"מ, נעימה יאסר נגד מדינת ישראל - עיריית חיפה

בית המשפט העליון

רע"פ 877/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשים: 1. ר.מ. נעימה סחר בע"מ
2. נעימה יאסר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - עיריית חיפה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"א 59616-12-23 מיום 19.1.2024 שניתן על ידי הנשיא ר' שפירא

בשם המבקשים: עו"ד ביקי מוראד

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (הנשיא ר' שפירא) ב-עפ"א 59616-12-23 מיום 19.1.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (השופט א' קאופמן) ב-רע"ס 27473-02-21 מיום 26.12.2023.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המבקשים הפעילו עסק של גרוטאות מתכת וברזל הממוקם בתחום שיפוטה של עיריית חיפה, ללא רישיון לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: החוק), וללא אישורים מטעם שירותי הכבאות, משטרת ישראל ורשויות התכנון והבניה. בגין זאת, יוחסה להם עבירה של התעסקות ללא רישיון בעסק טעון

עמוד 1

רישוי לפי סעיפים 4, 14 ו-15 לחוק, והם הורשעו בה על יסוד הודאתם. בגזר הדין, בית המשפט לעניינים מקומיים השית על כל אחד מהמבקשים קנס בסך 5,000 ש"ח, לצד התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה על הוראות החוק למשך שנתיים בסך 15,000 ש"ח. כמו כן, ניתן צו המורה על הפסקת העיסוק בעסק, בהתאם להוראות סעיפים 16(1) ו-16(3) לחוק, אשר יבוטל אם יינתן רישיון, או יותלה היה ויינתן היתר זמני (להלן: הצו).

3. הצו עוכב מעת לעת, עד החלטה מיום 10.8.2023 שבה נקבע כי אין מקום להוסיף ולעכבו מעבר ליום 15.11.2023, מאחר שלא קיימת היתכנות לקבלת רישיון עסק. כמו כן, נקבע כי הפעילות היחידה שתותר למבקשים בשלב זה היא לצרכי פינוי המקום. במסגרת ערעור שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי הובהר כי פינוי המקום כולל גם את מכירת הברזל הנמצא בו, לצד זאת הושתו על המבקשים הוצאות משפט בסך 5,000 ש"ח מהטעם שהם "מנסים לגרור את ההליך ולהמשיך בפועל את הפעילות העסקית של האכסון", כלשון בית המשפט המחוזי. בהמשך לכך, ביום 8.11.2023, נדחתה בקשה נוספת לעיכוב ביצוע הצו; ביום 12.11.2023 ניתנה הוראה על עיכוב ביצוע הצו לנוכח מצב החירום במדינה; וביום 26.12.2023, נדחתה בקשת עיכוב ביצוע נוספת שהוגשה על ידי המבקשים.

4. ערעור על החלטה מיום 26.12.2023 שהוגש לבית המשפט המחוזי - נדחה. צוין, כי בקשות קודמות של המבקשים לעיכוב הצו נדונו פעמים רבות, ולמרות שהמבקשים יודעים על קיום הצו במשך כמעט שנתיים, עדיין נראה שעסקם פעיל. כמו כן, נקבע כי פינוי הגרוטאות נמשך "הרבה מעבר לזמן הסביר" וזאת חרף הארכות הרבות שניתנו למבקשים. בנסיבות אלה, הוחלט כי לא זו בלבד שאין מקום להיעתר לבקשה נוספת לעיכוב ביצוע הצו, אלא שיש לפסוק לחובת המבקשים הוצאות משפט בסך 20,000 ש"ח תוך שנמק כי "מדובר במקרה מובהק של ניצול לרעה של הליכי משפט".

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקשים, מתעוררות בעניינם מספר סוגיות בעלות משמעות ציבורית וכן נגרם להם עיוות דין. בתוך כך, נטען כי במקרים שבהם ניצבות בפני מי שמבקש עיכוב ביצוע של צווי סגירה טענות עובדתיות שהוכחתן מסוגלת על ידי המשיבה בלבד, אזי על הערכאה הדיונית לקבל את עמדת המשיבה לאחר שזו "עשתה בפועל לבדיקת הטענות", כלשון המבקשים. כן נטען כי הותרת הצו על כנו אינה משרתת את האינטרס הציבורי מאחר שהלכה למעשה הדבר יוביל להותרת הסחורה במקרקעין. עוד מוסיפים המבקשים לטעון כי בית המשפט המחוזי חרג מסמכותו בפסיקת ההוצאות.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או אם נגרם עיוות דין (רע"פ 2782/24 מחפ"ן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (3.4.2024)). המקרה דנן רחוק מלבוא בגדרי מקרים חריגים אלה.

7. אומנם, המבקשים מנסים לשוות לבקשתם נופך עקרוני, אך טענותיהם נטועות הלכה למעשה בעניינם הפרטני. כמו כן, לא מצאתי כי החלטותיהן של הערכאות קמא מעוררות חשש כלשהו לקיומו של עיוות דין. כפי שהודגש בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, המבקשים הגישו בקשות חוזרות ונשנות לעיכוב ביצוע הצו, תוך שעסקם ממשיך להיות פעיל חרף הוצאתו. עם כך אין להשלים, שכן, פועל יוצא של מתן עיכובי ביצוע חוזרים ונשנים בנסיבות אלה הוא המשך פעילות העסק מבלי שנתנו לכך האישורים הנדרשים בדין (ראו והשוו: רע"פ 2322/06 מאפית אריאל בע"מ נ' מדינת ישראל באמצעות המחלקה המשפטית של עיריית חיפה, פסקה 9 (15.3.2006)). משכך, צדקו הערכאות קמא

כאשר החליטו שלא להיענות פעם נוספת לבקשה לעיכוב ביצוע הצו.

8. אשר לטענת המבקשים בדבר פסיקת הוצאות משפט לחובתם. אף שזה מכבר ציינתי כי נקודת המוצא היא שאין מחייבים בהוצאות בהליך הפלילי (רע"פ 4844/23 ביטון נ' עיריית בית שמש, פסקה 9 (13.8.2023)), לא מצאתי כי חיוב המבקשים בהוצאות במקרה דנן עולה כדי עיוות דין. בית המשפט המחוזי היה ער לכך שזוהי נקודת המוצא, והטעים מדוע הוא רואה לנכון לחייב את המבקשים בהוצאות למרות זאת. בהנמקתו זו איני מוצא כי נפל פגם, לא כל שכן כזה המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

9. נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב' התשפ"ד (7.4.2024).

שׁוֹפֵט
